

ГОТУЙСЬ

За
правду

За
справедливість

ГОТУЙСЬ 1. 2005

З М І С Т

3	Помаранчева революція Гра - створи слова
4	Пригода у Києві
10	Наметне містечко
12	Фото майдану
14	Співуча революція
15	Пісні
16	Помаранчевий кольор - символ
17	Майстрування - помаранчевої лялечки
18	Заклик з України
19	Вибори - спостерігачі
20	Демонстрації
21	Гра - розшифруй символи
22	Нечесні вибори У Вашингтоні - новацькі вибори
25	Пассейк, Гартфорг
26	У Сеатл - новацькі вибори
27	Хрестиківка Вігновігі

Дорогі новачки, новаки, сестрички і братчики!

Двадцятьтретього січня 2005 року відбулася інавгурація нового президента України - Віктора Ющенка. Вибори були довгі і вийняткові. Більшість населення України проголосувала за Ющенком, але уряд сфальшував ці висліди. Тоді сотні тисяч людей в Україні рішили мирно домагатися правди і справедливости. Люди поза Україною їх піддержували. Багато з вас напевно брало участь у демонстраціях. Вкінці суд призначив повторення другого туру виборів.

У цьому числі Готуйсь ви прочитаєте дещо про події у Києві пов'язані з виборами. Сподіваюся, що вам буде цікаво.

Готуйсь!
Редакція.

Редактор

Таня Джулинська

Мовний редактор

Орест Павлів

Ілюстратор

Маркіян Микитюк

Фотографії

Олександр Новіцький, Марта Гута, Андрій Головатий, Андрій Генік-Березовський, Юрій Клюфас, Христя Ковалик, Іванка Сливинська, Лонгін Пенцак, Оксана Закидальська, Дарко Гайворон, журнал "Україна", грудень 2004

Макетування

і цифрове зображення

Таня Джулинська

Люда Павлів

Щира подяка

Марійці Бурмаці за дозвіл друкувати її пісню

Щира подяка за поміч

Оксані Закидальській, Божені Гембатюк, Зенкові Лавришинові, Андріяні Стех, Уляні Слабійській, Миколі Мостович, Ані Гнатейко, Галині Юник

"Готуйсь"

журнал пластового новацтва,
видає "Пластове Видавництво
ЗСА-Канада".

Річна передплата: \$25 амер.

Ціна одного числа: \$5 амер.

Адреса адміністрації:

Hotuys

2199 Bloor Street West,

Toronto, ON M6S 1N2, Canada

Факс: 416-763-0185

Адреса "Готуйсь" в ЗСА:

144 Second Avenue,

New York NY 10003, USA

Виготовлено на системі

PC 1.2 GHz/QuarkXpress 4.1,

Adobe Photoshop 6.0, Adobe Illustrator 9.0,

Adobe Streamline 4.0

Видруковано заходами

The Basilian Press, Toronto, Ontario,
Canada

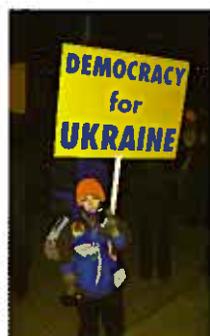
Помаранчева революція

Небувалі вибори

Цілий світ дивився на Україну! Всім було ясно, що люди вибрали Ющенка президентом, але старий уряд хотів пошахрувати висліди виборів. Тижнями люди

виходили і демонстрували по містах України, головню в Києві, незважаючи на сніг і мороз. Всі домагалися чесних виборів. Суд рішив, що треба повторити другий тур виборів.

Люди у різних країнах, головню українці, піддержували демонстрантів в Україні. Багато демонстрували, дехто їхав в Україну, як спостерігач. Уряди

західних країн, як Канада, ЗСА, Німеччина, Франція, Польща та багато інших висилали своїх спостерігачів. Це були люди, які не агітували за будь-ким, але перевіряли чи всі виборці дотримувалися правил під час голосування і чи голоси були правильно почислені.

У Києві люди сходилися на майдані. На трибуні відбувалися концерти різних музичних груп; виступали різні політики і найважливіше, щодня виступав і промовляв Віктор Ющенко, який одинокий з кандидатів боровся за чесні вибори. З боку майдану, було "Наметне містечко". Там, день і ніч, перебували зареєстровані жителі містечка, головню студенти. Всюди йшли дискусії, творилися знайомства. Всі мали свої особливі пригоди.

Створи слова з поданих букв

1. кнщеЮо

2. кмстієчо

3. етанемн

4. йадамн

5. юіцявелро

6. оиирбв

7. мчопаарнве

8. ядієцмаснорт

9. івпс

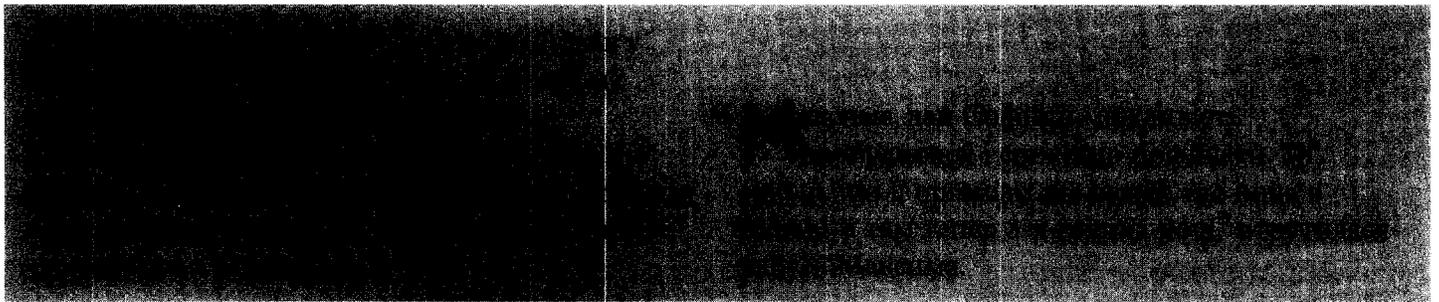
Пригода у Києві

“І-і-і!!!” запищала Софійка. Було темно і дітям було страшно.

“І чому ми не послухали бабусі,” подумав Максим.

День почався пізно для Софійки. “Я бачу, що ти сплюх!” привітав її Максим, коли вона ще спляча прийшла до кухні. “Та ж то вже десята година. Я вже годину допомагаю бабусі ліпити пиріжки. Ти швидко снідай і також берися до роботи. Ми не підемо на майдан, поки не спечемо три порції пиріжків, а я хочу йти якнайшвидше. Там цікаво – багато людей, прапорів, плякатів. Увесь час лунає музика. Всюди помаранчеві кольори. Всі за Ющенком.”

До кухні увійшов тато Софійки. “Добре, що ти вже встала. Я тебе рідко бачу цими днями.” Тато обняв Софійку. “Чи ти сьогодні будеш з нами?” спитала доня.

“На жаль ні. Я тобі вчора розказував, що спостерігачі такі, як я бачили багато шахрувань під час виборів у багатьох містах. Зараз я мушу йти до канадської амбасадки. Всі спостерігачі будуть писати звіти про те, що вони бачили.”

Тоді тато звернувся до бабусі. “Скажіть Марусі, що я щойно довідався, що всі країни Західної Європи готові ствердити у суді, що на виборах було багато порушень виборчих правил.”

Маруся, мама Максима, одна з юристів кандидата Ющенка. У цей час вона була в суді і представляла докази, що вибори треба уневажнити і провести нові.

“А де мама?” спитала Софійка.

“Мама пішла допомагати у пластовій домівці. Пластуни з Києва, так як члени багато інших організацій, помагають тим, які приїхали з різних частин України протестувати проти несправедливих виборів.”

Було вже пізно пополудні, як старша пані Зленко з Максимом і Софійкою вибралися на майдан. Всі мали помаранчеві шалики, а діти мали помаранчеві шапки.

Плян був такий – перше вони роздадуть пиріжки, тоді знайдуть місце перед трибуною, щоб почути концерт.

Чутка була, що виступатиме Руслана, співачка, яка здобула перше місце на європейському конкурсі в Туреччині (конкурс Євровізія).

Софійка не могла дочекатися на виступ Руслани. Вона знала її пісні, бачила її на відео-записі, але ніколи не бачила її на сцені. Це мав бути перший раз.

Телефон у домі Зленків не переставав дзвонити. У більшості це були знайомі або студенти батька Максима, Романа Зленка, професора Києво-Могилянської Академії, одного із університетів у Києві. Мати Романа старалася всім відповісти на їхні питання, але ці розмови сповільнювали її працю.

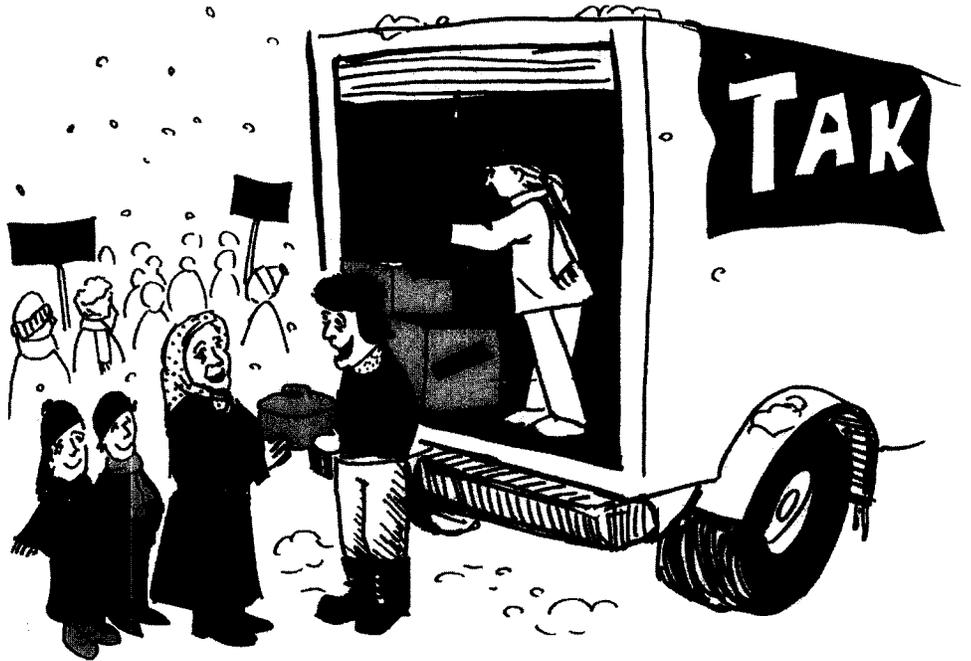
Трійка швидко дійшла до майдану, бо Зленки жили недалеко центру міста. На майдані було вже багато людей з плакатами і прапорами.

Під вечір після праці кияни приходили і доповняли ряди тих, з цілої України, які перебували на майдані цілими днями. Всюди був помаранчевий кольор. Музика грала на ввесь майдан.

Бабуся попрямувала спершу до одної із так званих “польових кухонь” на майдані, яка містилася із тилу вантажника. Цією кухнею завідував її брат, Олег.

“Дякую Валю. Багато киян приносять харчі і тут все швидко йде. Люди голодні. Але твої пиріжки особливо популярні,” похвалив сестру Олег

“Ну це один із способів, що я можу допомогти. Люди хочуть зміни уряду, хочуть нового президента, який буде рядити більш справедливо і дбайливо. Ми всі разом мусимо подбати про те, щоб були справедливі вибори.” Немов на домовлення, через голосник пролунала пісня “Разом нас багато – нас не подолати.”

Від першої кухні бабуся Зленко і діти пішли до так званого “наметного містечка”, яке розташувалося уздовж вулиці Хрещатик, збоку майдану. Дітей до містечка не впускали.

“Сергію, чи ти можеш доглянути Максима і Софійку, а я піду, щоб віднайти Романа,” попросила бабуся. Максим радо залишався із Сергієм, бо це був його братчик у пластовому рої.

“Очевидно, що я догляну дітей, але я не зовсім певний, де Роман. Він мабуть на сходах. Здається всі професори і студенти Київсько-Могиллянської Академії мають разом виступати за Ющенком.

“Максиме і Софійко, нігде звідси не відходіть. Я скоро повернуся і тоді підемо ближче трибуни.”

Але найважливіше пані Зленко треба було знайти сина. Якийсь колишній студент Романа з Казахстану хотів приїхати до Києва, щоб навчитися, як організувати таку революцію, яка відбувалася в Україні. Валі Зленко треба було конечно говорити з Романом, а його вже 2 дні не було вдома, бо він мав стійку поночах і брав участь у всіляких сходинах. Вона пройшла вздовж наметного містечка, але Романа не зустрінула.

Бабуся швидко зникла поміж шатрами. Вона мала занести пиріжки до ще одної польової кухні в містечку і також до великого білого намету Гала-радіо, де сьогодні мало відбуватися весілля знайомого Романа. Бабуся Зленко рішила, що молодій парі здалося б смачних пиріжків у додатку до нормального меню у містечку – сала, хліба і картоплі.

Вкінці Валя Зленко піддалася. “Треба забрати дітей,” подумала і попрямувала до входу.

Але дітей там не було!

Після того, як пані Зленко увійшла до наметного містечка, Сергія нагло покликали на важливі сходини. “Уважай на дітей,” вже з дороги він крикнув новому сторожеві. Але Михайло був зайнятий і на дітей не звертав уваги.

Діти трохи слухали музикантів, які грали на бубнах-бочках недалеко у Наметному містечку. А як ті перестали грати вони швидко знулилися.

“**Х**одімо, подивімся, що діється біля трибуни. Може побачимо Руслану. Ми повернемося, поки прийде бабуся.” Софійку не треба було переконувати, бо вона дуже хотіла побачити Руслану. Від Михайла легко було втекти.

Але, йти до трибуни не було так легко. Люди вже починали скупчуватися. Справді діти мало бачили довкруги себе і їм ставало трохи страшно, бо дорослі часто не бачили дітей і штовхалися об них.

“Ходім назад,” рішила Софійка. Максим був вдоволений, що це вона сказала, бо він не хотів признаватися, що йому також страшно.

Діти хотіли повернутися до входу до Наметного містечка, але це не було легко. Максим ніколи ще не бачив стільки народу і ніколи не мусів пропихатися поміж стільки людей, які йшли в протилежному напрямі. За якийсь час Максим зрозумів, що вони згубилися. Він вже не знав, куди йти. Здалека бачив готель “Україна”.

“Йдемо додому,” тепер рішив Максим. Як дійдемо до готелю, я знаю куди далі йти.

Зтяжкою бідою дійшли вони до бічної вулички, де мали повернути. Тепер вже було темно. Іздалека чути було, що концерт уже почався. Діти почали швидко бігти у напрямі дому.

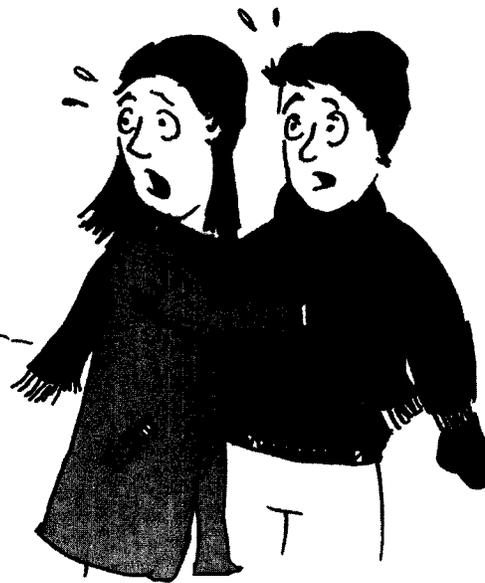
За наступним рогом, у другому будинку була їхня квартира. Діти повернули, але раптом почули кроки за собою. Тому, що на бічних вуличках не було людей, ці кроки їх налякали.

Дякувати Богові, що вам нічого не сталося.” Тоді вона побачила молодого мужчину.

“Не бійтеся. Я вам усім нічого не зроблю. Я згубився, я шукаю за вулицею Палій. Я щойно приїхав із Донецька і хочу зайти до знайомого,” пояснив Володя. “Надіюся, що застану його,” ще додав на кінець.

“**І**-і-і!!!” запищала Софійка. “Не кричіть. Я вам нічого не зроблю. Я здається згубився. Я шукаю за вуличкою Палій. Чи ви може знаєте, як до неї дійти?”

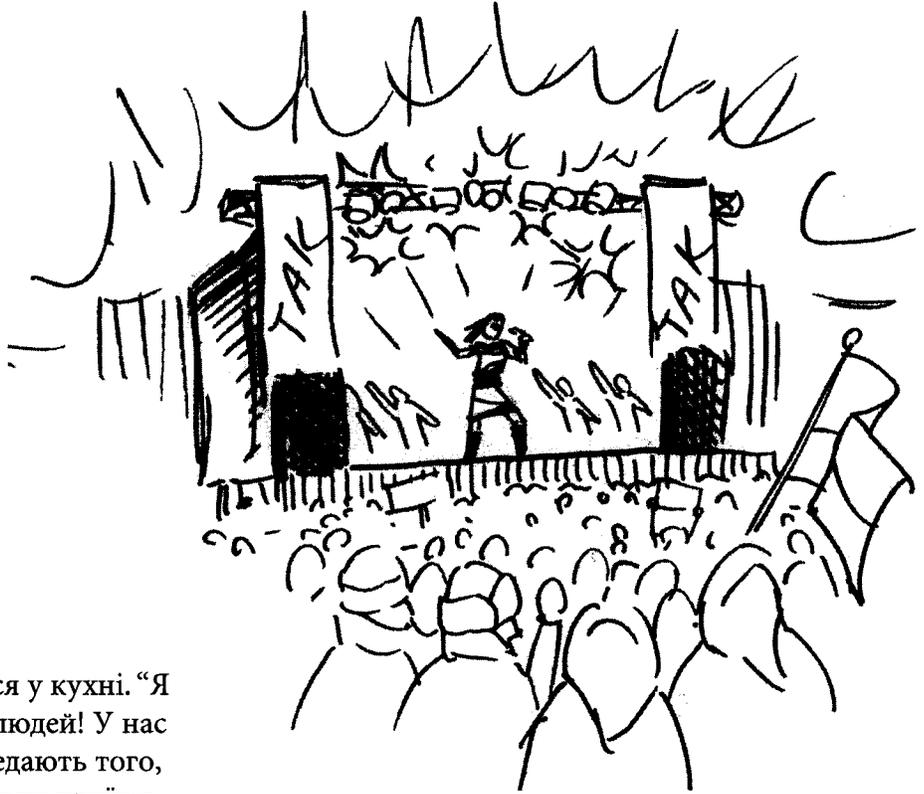
“**Н**і!” відповів Максим і швидко пішов до своїх дверей. Довго не треба було стукати. Валя Зленко з радости мало не зомліла, як діти кинулися їй в обійми.

“**В**аш знайомий живе досить далеко звідси і мабуть він тепер на майдані. Зайдіть до хати, ви напевно голодні.” Валя Зленко добре розуміла, що Володя з довгої дороги напевно втомлений і голодний.

Як усі увійшли до хати, Максим звернувся до бабусі, “Я перепрошую. Ми згубилися.” “І я вибачаюся”, додала Софійка.

“Тепер ходіть щось з’їсти, а ми поговоримо згодом,” сказала бабуся. Вона знала, що діти також пережили страх, а тепер треба ще погостити Володю.

“Ми пропустили концерт Руслани,” сумно жалілася Софійка, коли вони вже трохи попоїли. “Ану включи телебачення,” запропонувала бабуся. “Руслана!” закричала Софійка. Концерт ще не закінчився. Діти вмостилися на вигідні крісла та із захопленням дивилися на виступ популярної співачки.

Пані Зленко і Володя залишилися у кухні. “Я такого не сподівався. Стільки людей! У нас у Донецьку на телебаченні не передають того, що діється у Києві. Добре, що я сюди приїхав і сам побачив. Я чув, що тут усі привітні й гостинні і ви це доказуєте. Я хочу долучитися до цієї помаранчевої революції, я хочу щоб були чесні вибори і щоб вийшов президент, що справді буде дбати про людей.”

Як закінчився концерт, бабуся покликали дітей. “Підозріваю, що ви вже самі зрозуміли, чому не корисно відходити від дорослих. У натовпі страшно і ви налякалися Володі. Він вам нічого не зробив, але є і погані люди на світі.” Цього дня Максима і Софійку не треба було переконувати.

У цю хвилину до квартири увійшли батьки Максима і Софійки. “Військо виступило по стороні людей за чесні вибори,” заявив батько Максима, а мама додала, “Виглядає, що суд напевно проголосить нові вибори.” Всі задоволені могли спокійно йти спати.

“Наметне містечко”

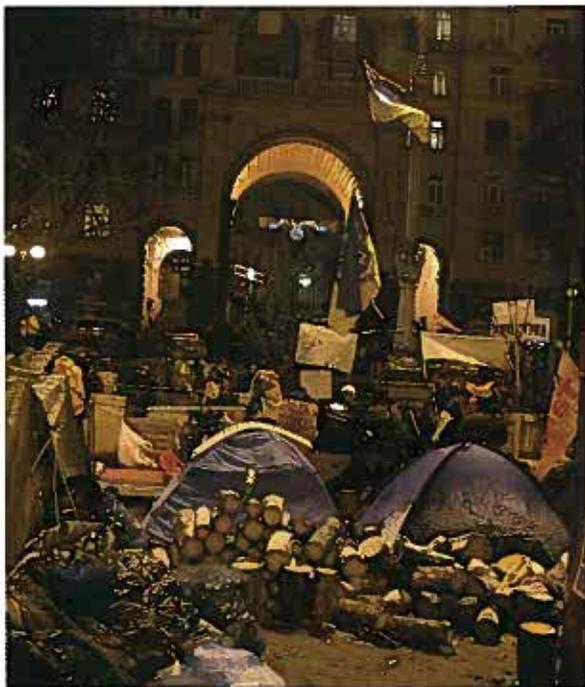

Частина вулиці Хрещатик була закрита і її межі точно визначені. В середині були ряди наметів (шатер) у яких вдень і вночі перебували жителі містечка, головно студенти.

Щоб перебувати у містечку треба було зареєструватися і сторожа перевіряла, щоб тільки дійсні жителі мали вступ. До містечка не впускали дітей.

По середині містечка був великий білий намет Гала-радіо, де подавали інформацію репортерам преси. Тут була також музична апаратура і тут відбувалися всілякі церемоніали включно з весіллями. 10 пар вирішило побратися у містечку. .

У містечку були польові кухні в яких харчувалися люди. Аल्коголь був заборонений.

У гуртівні

Наметне містечко мало свою гуртівню. Там привозили продукти для жителів містечка і демонстрантів. Наприклад, на день треба було: 170 кубічних метрів пляшок води, 30 кубічних метрів ковбаси, 20 кубічних метрів яблук, 50 кубічних метрів туалетного паперу тощо. З гуртівні продукти йшли до польових кухонь.

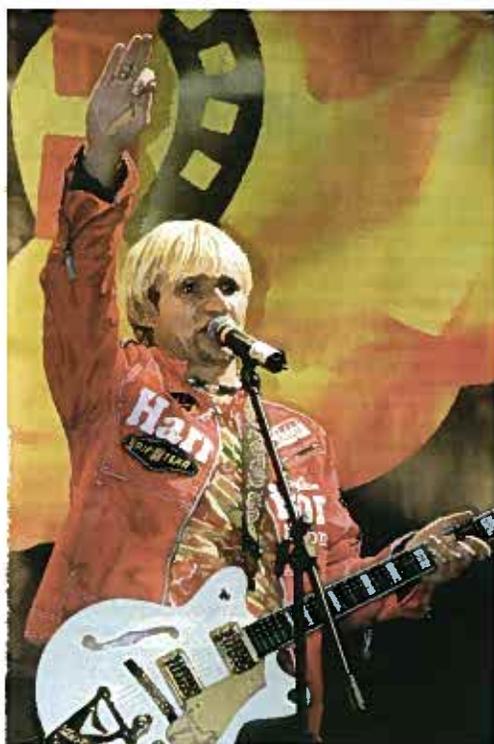
Тут і там були великі бочки у яких палили вогонь для того, щоб можна було погрітись.

Співуча революція

Музика на майдані

На майдані постійно грала музика – відбувалися концерти, виступали різні співаки та музичні групи.

О. Скрипка, провідник групи ВВ

Були й музиканти,
що грали на бубнах
– бочках.
Їх називали літаври,
бо вони нагадували
козацькі інструменти
– літаври.

РУСЛАНА

Руслана, співачка, яка здобула перше місце на європейському конкурсі в Туреччині (конкурс Євровізія).

Пісні на майдані

Цей приспів пісні став немов кличем помаранчевої революції.

Приспів

Em G
Разом нас багато,
 C7M Am Hm Am G
Нас не подола-ти

Продовж помаранчевої революції появлялися різні пісні і дискетки нових і давніших пісень. Пісні лунали продовж дня. Більшість співаків і груп часто виступали на трибуні або в різних місцях.

Не бійся жити

Слова і музика Марійки Бурмаки

Приспів

21 A min F/C C

Не бій - ся жи - ти — світ для то - го, щоб лю - би - ти,

25 G/B A min F/C C

сон - це, дощ і ві - тер, не - бо, зо - рі, кві - ти... Все для те - бе,

29 G/B A min F/C C

а ти не бій - ся жи - ти, сон - це, дощ і ві - тер, не - бо,

33 G/B F/C D min A min

зо - рі, кві - ти, світ для то - го, щоб лю - би - ти те - бе.

Помаранчева революція

Люди збиралися по містах України, а головно в Києві

Разом нас багато

На майдані у Києві

щодня від 21-го листопада 2004 р. до 23-го січня 2005 р.

- нас не подолати

Символи правди, справедливості, демократії

Ми радіємо, що Почесного Пластуна, Віктора Ющенка, вибрали президентом України. З початку виборів Віктор Ющенко був один із кандидатів на президента України. Після другого туру виборів стало ясно, що було багато шахрування під час голосування. Віктор Ющенко був самотній кандидат, який хотів чесних виборів і був готовий боротися за правду, справедливість і демократію.

У 2000 р у Києві під час нарад Конференції Українських Пластових Організацій Віктор Ющенко став Почесним Пластуном.

Після другого туру виборів стало ясно, що було багато шахрування під час голосування. Віктор Ющенко був самотній кандидат, який хотів чесних виборів. Тоді помаранчева краска стала також символом домагання справедливих, демократичних виборів.

Чому помаранчева краска?

Україна стала незалежною державою 1991 року, але було ще багато проблем у державі. Подібно, як схід сонця є початком нового дня, так Віктор Ющенко хотів розпочати новий етап кращого майбутнього для української держави. Тому він вибрав помаранчеву краску, як символ його кампанії на пост президента України. Люди, що піддержували Ющенка носили помаранчеві шалики, шапки, прапори тощо.

Ігор Гринів, дорадник Віктора Ющенка, був одним із перших пластунів, що склав присягу у 1990-му році, коли відвідував канадських пластунів.

Хто придумав помаранчеву краску?

Ігор Гринів є дорадником Віктора Ющенка. Одного разу, коли він переходив попри бюрko своєї секретарки, він зауважив, що вона мала помаранчеву лялечку на своєму столику.

Тоді йому прийшла думка, що це була б відповідна краска для кампанії Ющенка, бо ця краска означала новий початок нового дня, подібно як Ющенко хотів завести новий порядок у державі.

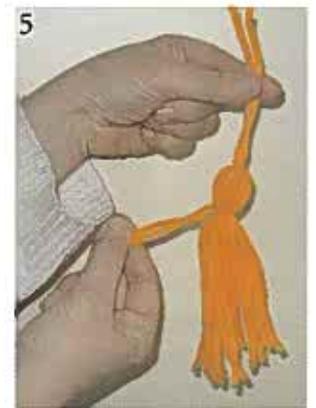
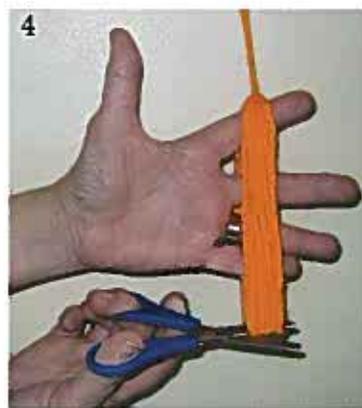
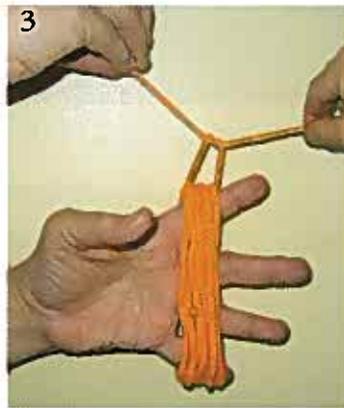
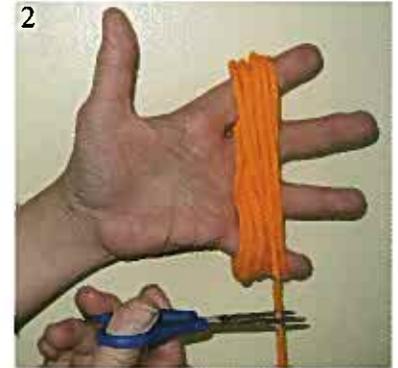
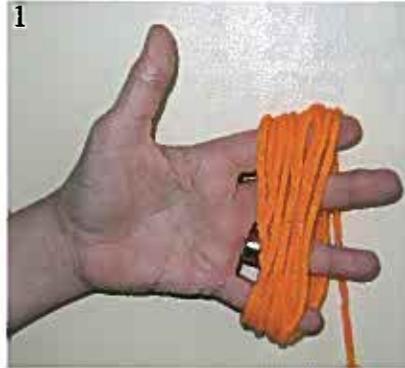
Майстрування

помаранчевої лялечки

Потрібний матеріал: помаранчева волічка і ножиці

а.
навінути волічку
приблизно 10 разів
на розпростерті
пальці руки (дивись
фото 1 і 2) (довший жмут)

б.
зв'язати довший
жмут по середині і
розтягти з долини,
тоді зв'язати ще
раз, щоби вийшла
“головка” (дивись
фото 3, 4 і 5)

в.
навінути другий
жмут – коротший
і менший
(приблизно 5 разів
на стиснені пальці)
(дивись фото)

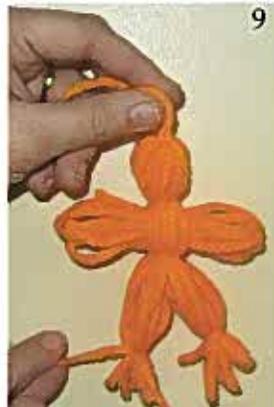

г.
пересилити
коротший жмут
крізь середину
волічки під
“головкою” (це
будуть “руки”)

г. зв'язати “стан”

д.
розділити
долішню
частину на
дві частини
і зв'язати
“ноги”

е.
зв'язати
“руки”
при
кінцях

Заклик з України - піддержіть нас

Люди у різних країнах, головно українці, піддержували демонстрантів в Україні. Багато демонстрували, дехто їхав в Україну, як спостерігач.

Уряди західних країн, як Канада, ЗСА, Німеччина, Франція, Польща та багато інших вислали своїх спостерігачів.

Спостерігачі

Це були люди, які не агітували за будь-ким, але перевіряли чи всі виборці дотримувалися правил під час голосування і чи голоси були правильно почислені.

Число спостерігачів

Разом зі всіх країн було 12,275

Канадський уряд (Канадем) вислав 465

Із З'єднаних Стейтів Америки (ЗСА) (уряду) було около 150

Із ЗСА і Канади (не спонсоровані урядом) було около 1350

Пластунів з Канади було около 100

Пластунів з ЗСА було около 50

Пластуни-спостерігачі – частина канадської урядової групи, Канадем

Вибори

Перший тур виборів – 31.10.2004
(кілька кандидатів)
Другий тур виборів – 21.11.2004
(2 кандидати)
Повторний тур виборів – 26.12.2004
(2 кандидати)

Що спостерігачі робили:

Перевіряли, чи листи були правильні, наприклад, чи ті самі люди не були на листі два рази.

Перевіряли, чи ті, що приходили голосувати мали право голосу.

Перевіряли, чи члени виборчої комісії дотримувалися всіх правил.

Деякі правила були виписані на стінах

Сестричка Іванка Сливинська була спостерігачем 2 рази:
(1) під час другого туру виборів в місті Миколаїві
(2) під час повторних виборів в Сумах.

Перевіряли, щоб урни були запечатані, щоб ніхто не міг докидати шахрованих бюлетенів (ballots).

Демонстрації

По світі, українці виявляли свою підтримку та солідарність з ідеалами помаранчевої революції. Багато людей демонстрували, писали до медіа і зверталися до провідників держав, щоб вони зі своїх позицій виступили за чесними виборами. До цих акцій долучилося і багато неукраїнців.

Під парламентом в Оттаві

Перед консульством України в Торонто

Перед Консульством України відбулося багато демонстрацій – часом день за днем. Демонстрації організували студенти, між якими було багато пластунів і Конгрес українців Канади. Консул України в Торонто долучився до помаранчевої революції.

Під ратушем у Торонто

Новачки Софія Пастушок і Кіра Антонішин

Інтерв'ю з новачками

Чому ви демонструєте?

Кіра Антонішин:

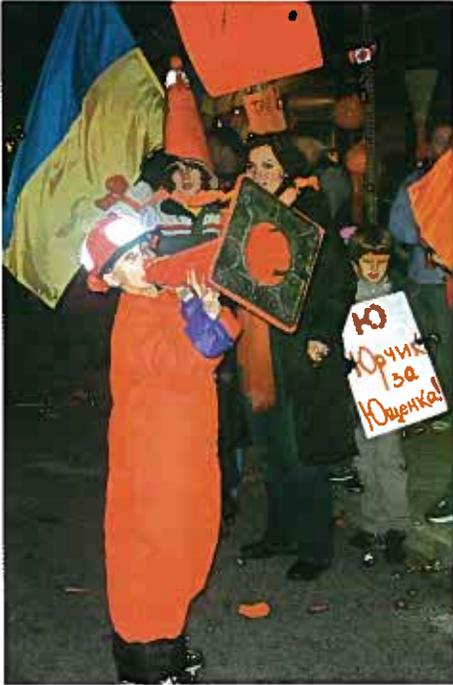
Щоб були справедливі вибори в Україні мають бути правдиві результати.

Софія Пастушок:

Щоб була демократія в Україні

Демонстрація дітей і молоді

Конгрес Українців Канади і Шкільна Рада Торонта зорганізували живий ланцюг перед консульством України і вздовж дороги. Участь взяли сотки учнів шкіл і членів молодечих організацій, так як Пласт.

Новачки і новачки під час дитячої демонстрації під консульством України

Розшифруй символіку

<p>Ланцюг символізував</p> <p>↑ ↓ ↖ ↗ → ⇐ ↠ ↡ ↢ ↣ ↤ ↥ ↦ ↧ ↨ ↩ ↪ ↫ ↬ ↭ ↮ ↯ ↰ ↱ ↲ ↳ ↴ ↵ ↶ ↷ ↸ ↹ ↺ ↻ ↼ ↽ ↾ ↿ ⇀ ⇁ ⇂ ⇃ ⇄ ⇅ ⇆ ⇇ ⇈ ⇉ ⇊ ⇋ ⇌ ⇍ ⇎ ⇏ ⇐ ⇑ ⇒ ⇓ ⇔ ⇕ ⇖ ⇗ ⇘ ⇙ ⇚ ⇛ ⇜ ⇝ ⇞ ⇟ ⇠ ⇡ ⇢ ⇣ ⇤ ⇥ ⇦ ⇧ ⇨ ⇩ ⇪ ⇫ ⇬ ⇭ ⇮ ⇯ ⇰ ⇱ ⇲ ⇳ ⇴ ⇵ ⇶ ⇷ ⇸ ⇹ ⇺ ⇻ ⇼ ⇽ ⇾ ⇿ ⇰ ⇱ ⇲ ⇳ ⇴ ⇵ ⇶ ⇷ ⇸ ⇹ ⇺ ⇻ ⇼ ⇽ ⇾ ⇿</p>	<p>Помаранчеві бальони свідчили</p> <p>⇐ ⇑ ⇒ ⇓ ⇔ ⇕ ⇖ ⇗ ⇘ ⇙ ⇚ ⇛ ⇜ ⇝ ⇞ ⇟ ⇠ ⇡ ⇢ ⇣ ⇤ ⇥ ⇦ ⇧ ⇨ ⇩ ⇪ ⇫ ⇬ ⇭ ⇮ ⇯ ⇰ ⇱ ⇲ ⇳ ⇴ ⇵ ⇶ ⇷ ⇸ ⇹ ⇺ ⇻ ⇼ ⇽ ⇾ ⇿</p> <p>А полум'я свічок --</p> <p>↑ ⇐ ⇑ ⇒ ⇓ ⇔ ⇕ ⇖ ⇗ ⇘ ⇙ ⇚ ⇛ ⇜ ⇝ ⇞ ⇟ ⇠ ⇡ ⇢ ⇣ ⇤ ⇥ ⇦ ⇧ ⇨ ⇩ ⇪ ⇫ ⇬ ⇭ ⇮ ⇯ ⇰ ⇱ ⇲ ⇳ ⇴ ⇵ ⇶ ⇷ ⇸ ⇹ ⇺ ⇻ ⇼ ⇽ ⇾ ⇿</p>	<p>↗ → ↑ ↑ ⇄ ↓ ↙ ↻</p> <p>.....</p> <p>↻ ↓ ⇄ → ↻ ↙ ↘ ↗ ↘ ↗</p> <p>.....</p> <p>↓ ⇄ ⇄ → ↗ ↘ ↗</p> <p>..... добро</p> <p>⇐ ↙ ↘ ↗ ↘ ↗ ↘</p> <p>.....</p> <p>↗ ↘ ↗ ↘ ↓ ↓ → ⇐ →</p> <p>.....</p> <p>всіх українців, що брали участь у помаранчевій революції.</p>
---	--	--

а б в г д е ж з и і ї й к л м н о п р с т у ф х ц ч ш щ ю я ь у а б г є , . П
 → ↑ ↓ ↖ ↗ ↘ ↙ ↚ ↛ ↜ ↝ ↞ ↠ ↡ ↢ ↣ ↤ ↥ ↦ ↧ ↨ ↩ ↪ ↫ ↬ ↭ ↮ ↯ ↰ ↱ ↲ ↳ ↴ ↵ ↶ ↷ ↸ ↹ ↺ ↻ ↼ ↽ ↾ ↿ ⇀ ⇁ ⇂ ⇃ ⇄ ⇅ ⇆ ⇇ ⇈ ⇉ ⇊ ⇋ ⇌ ⇍ ⇎ ⇏ ⇐ ⇑ ⇒ ⇓ ⇔ ⇕ ⇖ ⇗ ⇘ ⇙ ⇚ ⇛ ⇜ ⇝ ⇞ ⇟ ⇠ ⇡ ⇢ ⇣ ⇤ ⇥ ⇦ ⇧ ⇨ ⇩ ⇪ ⇫ ⇬ ⇭ ⇮ ⇯ ⇰ ⇱ ⇲ ⇳ ⇴ ⇵ ⇶ ⇷ ⇸ ⇹ ⇺ ⇻ ⇼ ⇽ ⇾ ⇿

Нечесні вибори

Під час президентських виборів в Україні, у деяких округах відбулися нечесні вибори. Тому сотні тисяч людей збиралися по містах України, щоб демонструвати проти несправедливості. Щоб зрозуміти, як можуть виглядати нечесні вибори, прочитайте про вибори у новацькому гнізді у Вашингтоні

У Вашингтоні – вибори під час гніздових сходів

Грудень 2004 року

Розповідає пл. роз. Микола Мостович, братчик

Одні кричать “Тістечка! Тістечка!!” Інші кричать “Цукерки! Цукерки!!” Наша “виборча площа” гомоніла від численних голосів новаків і новачок, що голосували за своїм вибором “кандидата.” Декілька поодиноких голосів викликували назву третього кандидата, “Камінчики!” Але майже усі завзято голосували за бажаними тістечками або цукерками.

Пізніше, всі новаки і новачки дивилися, як офіційний суддя, у чорному мундурі, відкрив виборчу скриньку та прочитав перший бюлетень (по американському, “балот”): “Канімчики.” Відтак відкрив другий: “Камінчики.” І потім третій, і четвертий, п’ятий — усі були “Камінчики.”

Новацтво почало хвилюватися, гуркотіти. Це було незрозуміло. Вони щойно провели голосування за своїм вибором для перекуски під час гніздових зайнять. Усі знали, що вони голосували або за тістечками або за цукерками. (Ніхто не хотів їсти камінчиків!) А суддя стояв і далі церемоніально читав бюлетені один за одним і всі були “Камінчиками”...

Ану, почнім із початку.....

Розкажемо, як у Вашингтонській станиці відбулися наші гніздові сходини в суботу, 4-го грудня, 2004 року. Зібралось приблизно сорок дітей — новаки 47-го гнізда, новачки 52-го гнізда, і деякі молоді учні курсів українознавства. Разом вони взяли участь у своїй “кампанії” де могли голосувати за бажаною перекускою.

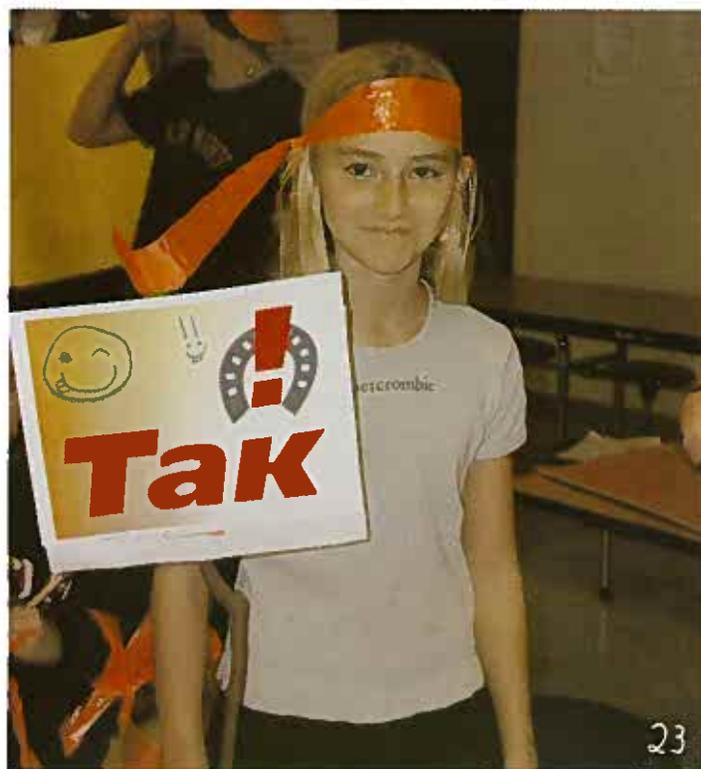
Увесь процес голосування обсервували офіційні спостерігачі. Цю ролью грали батьки й учні середньої школи, які розмовляли німецькою або італійською мовами, щоб представляти міжнародний характер виборчих спостерігачів в Україні. А виховники й інші учасники грали роль виборчих працівників і провідників кампанії.

Камінчики виграли

Виявилось, що Камінчики виграли — здобувши 40 голосів; а Тістечка — нуль, Цукерки — також нуль. Новацтво почало дивуватися та хвилюватися. Вони підозрівали, що щось невпорядку. Завважили, що виборчі бюлетені мали письмо чорним чорнилом, а вони зазначували свої голоси червоними олівцями. Також завважили, що бюлетені мали вибір зазначений у квадратах, а вони пам’ятали, що зазначували свій вибір у колах. Щось тут зовсім не грало – мусіло бути шахрайство.

Вони спільно майстрували афіші для кампанії (вживаючи напів приготовлені матеріяли) і ліпили їх на патики. Теж приготували свої таємні бюлетені де зазначували свій вибір. Тоді кожний здавав, приватно, свій бюлетень в одну із виборчих урн. Опісля чекали поки не позбирали усіх бюлетенів у виборчу скриньку, яку суддя держав при головному столі.

Коли суддя ствердив, що голосування вже закінчилося і бюлетені всі позбрані, раптом у залу вбіг злодій, убраний на чорно, в ясных блискучих окулярах, тримаючи ніби-рушницю у формі небесної ракети. Він вискочив на стіл, ухопив скриньку і вибіг. На нашій виборчій площі вибухнув шум. Спостерігачі і працівники побігли за злодієм, а за ними помчали новаки і новачки. На жаль, не могли його зловити. Але незабаром, скринька таки знайшлася. Суддя почав відчитувати висліди.

Наша кошова, сес. Оксана Ласовська, тоді розповіла новачкам, новачкам, і гостям про теперішні події в Україні відносно виборів. Багато з новацтва вже знало про ті події, але в цей день мали вони нагоду пережити — у формі нашої гри — подібний ефект.

Рішило наше новацтво протестувати—так як в Україні. Спокійно, але відважно. Діти швидко зліпили афіші з написами “ТАК”, “Пора!”, і різними іншими закликами на протест фальшивих виборів.

Працюючи, вони рівночасно співали “Разом нас багато” під акомпанімент цієї популярної пісні з України, яка грала на тасьмограти. Кругом, наш майдан був удекорований різними картинами (відбитками) та фотографіями, завдяки деяким із наших відданих, активних батьків-пластунів. Ці картини ілюстрували події демонстрацій в Україні та у Вашингтоні.

Тоді, все новацтво стало до походу навколо майдану, несучи свої афіші, співаючи і викликаючи “Ю-ЩЕН-КО! Ю-ЩЕН-КО!” Крутом було видно кольорові афіші — деякі на дуже високих палицях та яскраві, помаранчеві стяжки зав’язані на головах і руках усіх демонстрантів. Спостерігачі і гості включилися у протест і всі навколо машерували. Майдан наповнився великим ентузіазмом. Це виглядало особливо символічно, бо кафетерія нашої школи — яка під час цієї гри перетворилася у київський майдан — має на стінах прапори, що представляють різні народи світу. Ця обстановка нагадувала форум Організації Об’єднаних Націй (ООН)

Врешті виступив суддя та проголосив, що Верховний Суд перевірів скарги, дані, і рішив, що такі було шахрайство. Відбудуться нові вибори. Демонстранти вітали ці слова гучними вигуками “Ура!” і тоді вернулися до збірки в колі. Кошова погратулювали їм за успішні демонстрації, та перевела молитву за мирний і чесний вислід дійсних виборів в Україні. Відбулося закриття наших сходин, і опісля новацтво мало смачну перекуску тістечок і цукерків.

Помаранчеву революцію новацтво піддержувало у різних станицях

Пассайк

Гартфорд

У Сеатл

Дорогий Готуйсь!

Минулої неділі ми мали цікаві пластові сходи. Сестричка запитала нас, чи ми знаємо чому вона вдягла помаранчевий шалик. Ми всі знали, що помаранчевий кольор є кольором Віктора Ющенка. Ми почали говорити про те, що сталося на виборах президента України в листопаді. Ми говорили про те, як багато і в різний спосіб шахрували вибори. Були люди, що голосували більше, як один раз. Ми чули про те, як люди крали голоси, як погрозами змушували людей голосувати за Януковичем.

Як приклад, ми мали свої вибори. Ми мали голосувати за тим, який десерт ми будемо мати після сходи. Ми мали вибрати між цукорками, морозивом і фасолькою. Кожний із нас мав по-одному голосі.

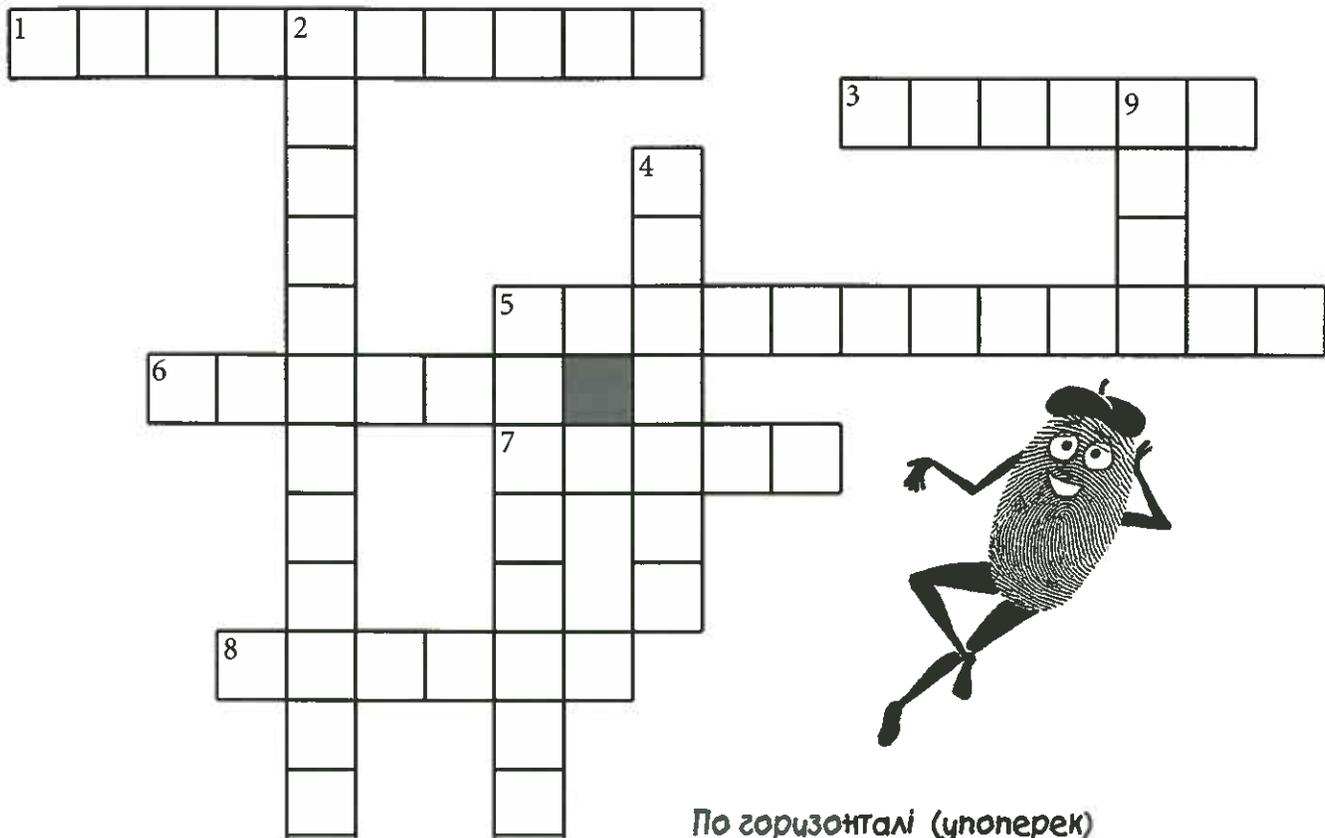

Після голосування сестричка почислила всі голоси. Було 0 голосів за цукерками, 5 за морозивом, а 16 за фасолькою. Як це могло статися, коли нас усіх разом було тільки 8 дітей? Хлопці почали сміятися і сказали нам, що сестричка підплатила цукерками, щоб вони десять разів голосували за фасолькою. Це не було справедливо! Всі ми зразу побачили, як це могло статися в Україні.

Після цього ми виготовили помаранчеві шалики. Ми прикрасили кінчики цих шаликів синіми і жовтими кораликами. Із Сеатлу один братчик їде в Україну, щоб бути спостерігачем на наступних виборах і бере зі собою наші шалики, щоб роздавати кому буде потрібно. Разом нас багато! Новацтво у місті Сеатл. (Подала сестричка Аня Гнатейко)

Хрестиківка

По Вертикалі (згори - вниз)

2. Ті, що перевіряли чи відбулися справедливі вибори.
4. Під час помаранчевої революції у Києві біля майдану було містечко.
5. Перемогти або побороти.
9. Столиця України.

По горизонталі (уперед)

1. Під час виборів люди і так вибирали одного з кандидатів на президента.
3. На майдані в наметному містечку завжди грала
5. Кольор, що став символом революції в Україні.
6. Хто став президентом України?
7. У наметне містечко не впускали
8. Щодня багато людей у Києві приходило на

Вігновігі

ст. 2.

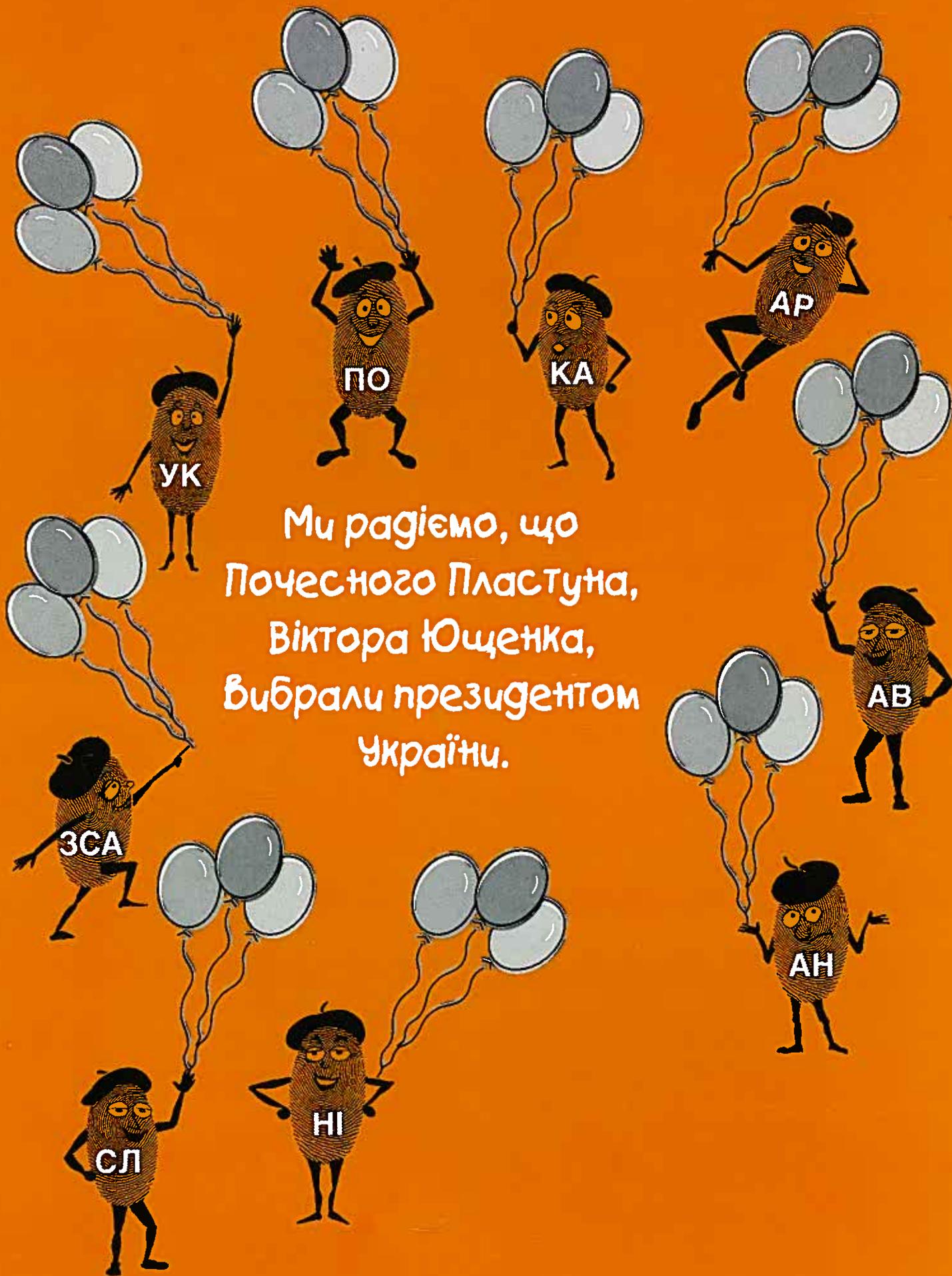
1. Ющенко, 2. містечко 3. наметне
4. майдан 5. революція 6. вибори
7. помаранчеве 8. демонстрація
9. спів

ст. 27

по горизонталі: 1. голосували 3. музика 5. помаранчевий 6. Ющенко 7. дітей 8. майдан
по вертикалі: 2. спостерігачі 4. наметне 5. подолати 9. Київ

ст. 21

Ланцюг символізував солідарність з українцями в Україні, які демонстрували по містах України. Помаранчеві бальони свідчили про те, що всі піддержували чесні вибори. А полум'я свічок – було виявом надії на краще майбутнє України, віра, що добро переможе і молитви за всіх українців, що брали участь у помаранчевій революції.

Ми радіємо, що
Почесного Пластунка,
Віктора Ющенка,
вибрали президентом
України.